

„Schenkingen, buitengewone giften, legaten slingeren zich als zilveren aderen door de geschiedenis der scholen. De beide eeuwen dóór heeft de Gemeente haar scholen — ook in zeer moeilijke tijden en toen ze al lang geen „armenscholen” meer waren — in grote liefde gedragen. Waarlijk, de historie bewijst, dat deze singulier eenvoudige planting in de Gemeente diepe wortels schoot.”

Die kerkcollecten in de antieke tijd werden wel in oude stijl gehouden. „Bij het houden der Kerkcollecten moesten de kinderen ook bij de morgenpreek aanwezig zijn. „Is geresolveert de Meesters te gelasten, de kinderen te ordineeren, dat wanneer se in de Kerk zijn en den Diacon in het collecteeren hen voorbijpasseert, dat se sig eerbiedig door 't afnemen hunner hoeden etc. sullen hebben te gedragen. Ende wanneer er op de gewoone tyt voor de Diaconie-Scholen word gecollecteerd, sullen de Meesters niet alleen des Naardemiddags de kinderen ter Kerk doen gaan, maar ook des Voordemiddags. En soolang als er gecollecteerd word sullen alle de kinderen soolang moeten blijven staan en vooral de Jongens met ongedekten hoofde”.

De scholen genieten een grote toeloop. Omstreeks 1849 wordt besloten, dat een gedeelte der leerlingen beurtelings halve dagen op school zal komen en... een ander gedeelte, bij gebrek aan zitplaatsen, staande het onderwijs moet ontvangen....

In 1871 biedt school 1 voor 491 kinderen plaats, maar zij heeft er... 860; school 2 kan 611 leerlingen plaatsen, er staan er 780 ingeschreven; de inmiddels geopende derde school heeft ruimte voor 215 leerlingen en ontvangt er 310.

Zo zouden wij kunnen doorgaan met allerlei interessante citaten, die een blik werpen op de mentaliteit van onze voorouders. In de Franse tijd traden de nieuwe machthebbers al even aanmatigend op, als de Duitsers en hun trawanten het later zouden doen. En de Diaconiescholen hadden in dat verre verleden hun Quisling.

De schrijver heeft met zijn vlot vertelde geschiedenis niet alleen allen, die aan de school verbonden waren, een plezier gedaan, maar ook allen die in de geschiedenis van hun stad en het onderwijs belang stellen.

OPGRAVINGEN OP EN BIJ HET DOMPLEIN.

Ongeveer zestig centimeter onder het wegdek heeft men in de Voetiusstraat de overblijfselen gevonden van de muur van het stenen romeinse castellum. Dit gebeurde bij de opgravingswerkzaamheden, welke een uitvloeisel waren van het besluit van B. en W. van Utrecht om aan prof. dr. A. E. van Giffen een subsidie te verlenen tot voortzetting van het oudheidkundig bodem-onderzoek.

Bij de werkzaamheden zullen de volgende objecten aan de orde komen:

het voltooiën van het onderzoek op de speelplaats van de Ned. Hervormde Burgerscholen Domplein 4/5;

het uitvoeren van grondboringen of gravingen in de tuinen van de percelen Minrebroederstraat 13 en Oudkerkhof 22;

het graven van een sleuf ter breedte van ongeveer 2 m in het hoogste gedeelte van de Annastraat;

het uitvoeren van grondboringen ter weerszijden van de rijweg van het Oudkerkhof;

het graven van een sleuf ter breedte van ongeveer 2 m in de Voetiusstraat;

het uitgraven van nog één vak op het Domplein, ter grootte van het in het voorjaar van 1949 ontgraven gedeelte, in hoofdzaak ter verkrijging van een beter inzicht omtrent de prae-Romaanse bouwresten.

De resten van de muur in de Voetiusstraat lagen vlak bij rioleeringen en lichtleidingen en het is dan ook verwonderlijk, dat van de aanwezigheid van deze fragmenten nooit eerder iets is gebleken.

STEDEBOUWKUNDIGE OPLOSSING VOOR HET VREDENBURG.

Het Vredenburg is in het Utrechtse stadsbeeld een moeilijk en veel omstreden punt. Jarenlang hebben we er de hulpfoyer van de Stadsschouwburg gehad en de snelle groei van het Jaarbeursinstituut had tot gevolg dat telkens weer alle beschikbare ruimte moest worden gebruikt, zodat het semi-permanente secretariaatsgebouw zijn tijdelijke karakter eigenlijk heeft verloren. Er zijn al weer eens voorlopige plannen geweest om tot de bouw van een definitief administratiegebouw te komen, maar de moeilijkheden, welke zich ten aanzien van het oprichten van gebouwen voordoen zijn oorzaak, dat de uitvoering van een dergelijk plan voorlopig nog niet aan de orde komt. Eerst moeten trouwens de grote gebouwen aan de Croeselaan aan de orde komen. Ook het vierde gebouw op het Vredenburg vraagt de aandacht. Intussen hebben B. en W. de Raad een belangrijk voorstel gedaan. Zij hebben voorgesteld aan de Rotterdamse architect J. J. P. Oud de opdracht te geven voor het ontwerpen van een plan voor het Vredenburg en hem de supervisie van de bebouwingen aldaar op te dragen. En de gemeenteraad heeft zich met dit voorstel, dat ook de instemming van de Jaarbeurs heeft, verenigd.